

Estructures de Defensa d'alguns estats: petit estudi comparatiu

En la línia de cercar el model de Defensa que millor s'adapta a la realitat i les necessitats de Catalunya ens proposem, com ja vam avançar en un anterior comunicat, analitzar a grans trets les estructures de Defensa d'alguns estats del nostre entorn, d'unes dimensions similars a la nostres.

Els criteris per la tria han estat, en primer lloc, la proximitat geogràfica, de manera que tots els estats estudiats són d'Europa occidental o central, o de la Mediterrània; que tinguin sistemes de govern reconegudament democràtics; i que tinguin una població i un PIB/càpita similar al nostre. Alguns dels estats estudiats pertanyen a organitzacions supranacionals, com la Unió Europea o la OTAN, mentre que d'altres no. Alguns tenen estructures de defensa "convencionals" (en el sentit que s'assemblen a les de la majoria d'estats), mentre que d'altres tenen estructures més "originals". Els hem inclòs a tots perquè creiem que en la cerca d'un model propi ens cal no tenir prejudicis, i a més, perquè algunes s'assemblen a les estructures d'autodefensa de les quals Catalunya va gaudir des de l'edat mitjana fins al s. XVIII.

Volem fer notar que tots els estats membres de la Unió Europea, fins i tot els més petits com Luxemburg (amb mig milió d'habitants) o Malta (400.000 habitants) tenen una política de defensa i disposen de forces armades. Així mateix, cal esmentar que tant Luxemburg com, per exemple, Estònia i Eslovènia, amb 1 i 2 milions d'habitants respectivament, pertanyen també a l'OTAN, i que cadascun d'aquest estats, en funció de les seves possibilitats, hi fan l'aportació militar que els pertoca.

La llista d'estats que hem triat per fer l'estudi són:

- Àustria
- Bèlgica
- Dinamarca
- Eslovàquia
- Finlàndia
- Irlanda
- Israel
- Noruega
- Suïssa

Hem triat estats que tenen entre 4 i 10 milions d'habitants, que pertanyen a la UE i a l'OTAN (hem agafat aquests i no altres que igualment complirien aquests requisits, com Croàcia, Bulgària o Hongria, per cap motiu en concret); estats com Àustria, Finlàndia o Irlanda que pertanyen a la UE però no a l'OTAN; estats com Noruega que pertanyen a l'OTAN però no a la UE; estats amb una població similar a la nostra que no han patit cap guerra des de mitjan s. XIX, com Suïssa, i d'altres que han viscut gairebé permanentment en guerra des de la seva fundació, com Israel. Aquests dos últims els

hem inclòs també pels seus peculiars sistemes de conscripció, que comentarem més endavant.

Seguidament il·lustrarem on es troba Catalunya respecte d'aquests estats mitjançant les següents taules comparatives:

Població		Superfície (km²)		Renda per càpita (\$)	
Bèlgica	10.392.226	Noruega	385.199	Noruega	55.200
Àustria	8.334.325	Finlàndia	338.145	Irlanda	42.539
Suïssa	7.623.438	Àustria	83.871	Suïssa	41.700
Catalunya	7.565.603	Irlanda	70.273	Àustria	39.634
Israel	7.353.985	Eslovàquia	49.037	Dinamarca	37.266
Dinamarca	5.457.415	Dinamarca	43.094	Catalunya	36.614
Eslovàquia	5.396.168	Suïssa	41.285	Bèlgica	36.235
Finlàndia	5.289.128	Catalunya	31.865	Finlàndia	36.217
Noruega	4.920.305	Bèlgica	30.528	Israel	31.467
Irlanda	4.239.848	Israel	20.770	Eslovàquia	22.040

Per caracteritzar la política de defensa d'aquests estats n'hem estudiat la despesa militar com a % del PIB, el número de personal militar actiu com a % de la població total i el número de personal a la reserva (civils que voluntàriament s'entrenen per estar preparats per dur a terme tasques militars en cas de necessitat) també com a % de la població total.

Despesa militar (% PIB)		Personal actiu (% població)		Personal reserva (% població)	
Israel	6,9%	Israel	2,40%	Finlàndia	6,70%
Noruega	1,9%	Suïssa	1,75%	Israel	6,05%
Eslovàquia	1,4%	Finlàndia	0,65%	Dinamarca	1,14%
Bèlgica	1,3%	Noruega	0,55%	Suïssa	1,00%
Dinamarca	1,3%	Bèlgica	0,44%	Bèlgica	0,93%
Finlàndia	1,3%	Eslovàquia	0,43%	Àustria	0,86%
Àustria	0,9%	Dinamarca	0,40%	Noruega	0,69%
Suïssa	0,9%	Àustria	0,23%	Eslovàquia	0,49%
Irlanda	0,7%	Irlanda	0,22%	Irlanda	0,28%

Obviant els valors extrems, de mitjana, la despesa militar d'aquests estats és d'un 1,29% del PIB, el personal militar actiu és d'un 0,63% de la població i el personal a la reserva d'un 0,85% de la població.

En resum, les forces armades de tots els estats estudiats consten d'una component terrestre, d'una component aèria i tret d'Àustria, Eslovàquia i Suïssa, que no tenen mar d'una component naval.

Un altre tret comú és que totes tenen un estat major conjunt, cos col·legiat format per oficials de les tres components el qual, subordinat al poder polític civil, s'encarrega de planificar i dirigir el conjunt de les forces armades.

Hi ha forces armades que tenen una separació neta entre les tres components, de manera que totes les aeronaus pertanyen a la component aèria i totes les embarcacions pertanyen a la naval, mentre que n'hi ha d'altres en les quals, per exemple, la component terrestre té les seves pròpies unitats d'aviació, com ara helicòpters.

Així mateix, n'hi ha que tenen unitats de forces especials (capaces d'operar de forma encoberta en petites unitats en missions de reconeixement o d'acció directa) les quals depenen directament de l'estat major conjunt i d'altres en què les unitats de forces especials depenen de cadascuna de les diferents components.

Per altra banda, n'hi ha que, per exemple, tenen una component mèdica separada, que dóna servei a la resta de components, mentre que n'hi ha d'altres en les que cada component (terrestre, aèria i naval) disposa dels seus propis serveis mèdics. O, de la mateixa manera, un cos logístic i de serveis.

Finalment, hi ha estats que confien certes funcions de caire policial, com la guàrdia costanera i fronterera o duanera, a unitats militars sota comandament civil, mentre que en d'altres aquestes tasques són dutes a terme per cossos policials civils.

Resum de l'estructura de les forces armades:

Àustria (*Österreichisches Bundesheer*)

El servei militar és obligatori. Pertany a la UE però no a l'OTAN. Consta d'un estat major del qual depenen directament el comandament de missions internacionals, 2 batallons de transmissions, 1 batalló de policia militar i 1 batalló de forces especials.

Component terrestre:

- Dues brigades d'infanteria mecanitzada (armes combinades), amb 4 batallons de combat.
- Brigada d'infanteria de muntanya, amb 3 batallons de combat.
- Brigada d'infanteria, amb 4 batallons de combat.
- 9 comandaments territorials, amb un batalló de reservistes cadascun.

Component aèria:

- Comandament de vigilància aèria (dimensió brigada), amb 1 ala d'avions de combat, 1 batalló de radar i 2 batallons de defensa antiaèria.

- Comandament de suport aeri (dimensió brigada), amb 1 ala d'aeronaus de transport, 1 esquadró d'avions de transport i 3 esquadrons d'helicòpters de transport.

Consta en total de 28 avions d'entrenament o atac lleuger, 15 caces, 59 helicòpters entre transport mitjà, lleuger, reconeixement i atac, i rescat, 8 avions de transport lleuger i 3 de transport mitjà.

Bèlgica (*Belgisch leger/Armée belge*)

El servei militar no hi és obligatori. Pertany a la UE i a l'OTAN. Té una estructura unificada sota un sol comandament i consta, a més de les 3 components habituals, d'una component mèdica independent.

Component terrestre:

- Brigada mitjana (armes combinades), amb 4 batallons d'infanteria mecanitzada i armes combinades.
- Brigada lleugera, amb 1 batalló d'infanteria, 2 batallons de paracaigudistes i 1 companyia de forces especials.
- Directament subordinats al comandament de la component terrestre, consta també de: 1 batalló de reconeixement, 1 batalló d'artilleria, 2 batallons d'enginyeria, 3 batallons logístics, 1 batalló de policia militar, 1 batalló de municions (inclou desactivadors d'explosius), 1 batalló de transport, 1 batalló d'operacions psicològiques (inclou relacions públiques) i 3 batallons de transmissions.

Component aèria:

- Ala d'helicòpters.
- 2 ales tàctiques, amb 4 esquadrons d'avions de combat cadascuna.
- Ala de transport.

Consta en total de 60 avions d'entrenament, 59 caces, 31 helicòpters entre transport mitjà, lleuger, reconeixement i atac, i rescat, 7 avions de transport lleuger i 11 de transport mitjà.

Component naval:

- 2 fragates.
- 6 dragamines.
- 6 vaixells de suport.

Component mèdica:

Consta de diverses unitats mèdiques i logístiques capaces de donar servei a les forces armades dins del país o en missions a l'estranger, a més d'un hospital militar.

Dinamarca (*Forsvaret*)

El servei militar és obligatori. Pertany a la UE i a l'OTAN. Consta de les 3 components habituals, a més d'una "Guàrdia Nacional" (*Hjemmeværnet*). Per altra banda, té una "Agència de Gestió d'Emergències" (extinció d'incendis, rescats i protecció civil) subordinada també al Ministeri de Defensa.

Component terrestre:

Cal assenyalar que té una doble organització: administrativa, en 3 regiments; i operativa, en la qual diversos batallons d'aquests regiments, s'agrupen per formar 2 brigades d'armes combinades amb diversos batallons d'infanteria, infanteria mecanitzada, vehicles de reconeixement i tancs cadascuna.

Així mateix, 2 dels regiments (Hússars de la Guàrdia, cavalleria; i Guàrdia del Rei, infanteria) tenen funcions alhora cerimonials i de combat.

Consta també d'1 regiment d'artilleria, 1 d'enginyeria, 1 de transmissions, 1 de logística (amb 1 batalló logístic, 1 de proveïment, 1 de transport, 1 mèdic, 1 de policia militar i 1 de manteniment) i d'un centre logístic internacional.

Component aèria:

- Ala de transport.
- Ala d'helicòpters.
- Ala de caces.
- Escola de vol.
- Ala de suport.

Consta en total de 27 avions d'entrenament, 30 caces, 29 helicòpters entre transport mitjà, lleuger, reconeixement i atac, i rescat, 3 avions de transport lleuger i 4 de transport mitjà.

Component naval:

- 3 fragates
- 2 vaixells de suport
- 7 patrulleres oceàniques
- 6 patrulleres litorals
- 3 vaixells trencaglaç
- 6 vaixells multi-rol (pescamines, cartogràfics)
- 4 vaixells pescamines

- 7 vaixells de protecció i recuperació ambiental (de 30 a 1500 Tm)
- 1 vaixell de transport

A més de nombroses embarcacions auxiliars, entre les quals cal destacar 10 embarcacions pescamines no tripulades o *drones*.

Així mateix, la Marina danesa té dues unitats d'operacions especials: una unitat de submarinistes de combat i una unitat que patrulla el litoral de Groenlàndia en trineus de gossos.

"Guàrdia Nacional" (Hjemmeværnet)

Format per reservistes voluntaris. Es divideix també en 3 components.

Pel que fa a la component terrestre, cada municipi ha de mantenir, com a mínim, 1 companyia de fusellers voluntaris comandada per 1 capità també voluntari. També hi ha 47 companyies de "polícies voluntaris" que duen a terme tasques policials auxiliars.

Els municipis amb aeròdroms o aeroports tenen esquadrans de 100-150 fusellers comandats també per un capità voluntari. A més, la "Guàrdia Nacional" posa a disposició dels seus membres amb llicència de vol civil, 8 aeronaus d'ús general.

Els 39 municipis costaners tenen flotilles de 100-150 fusellers voluntaris comandades per un capità voluntari. Disposen a més 30 patrulleres litorals operades per voluntaris.

Per altra banda, existeix una "Guàrdia Nacional d'Infraestructures" formada per treballadors d'infraestructures de transport, energètiques o de comunicacions, que tenen la missió d'assegurar la continuïtat del servei en cas de catàstrofes naturals o crisis, facultats per l'ús de força letal, en cas necessari, per mantenir aquestes infraestructures intactes i evitar sabotatges.

Eslovàquia (*Ozbrojené Sily Slovenskej Republiky*)

El servei militar no hi és obligatori. Pertany a la UE i a l'OTAN. Consta d'una component terrestre, d'una component aèria i d'un cos d'entrenament i suport separat. Té un regiment de policia militar i un regiment de forces especials que depenen directament de l'estat major conjunt.

Component terrestre:

- Subordinats directament al comandament de la força terrestre: 1 batalló d'enginyeria, 1 batalló de llançacoets autopropulsats i 1 batalló de protecció NBQ (nuclear, biològica i química)

- 2 brigades d'infanteria mecanitzada (armes combinades) amb batallons d'infanteria mecanitzada, vehicles de reconeixement, artilleria autopropulsada, enginyeria i logística.

Component aèria:

- 1 brigada de detecció, alerta i control aeri.
- 1 brigada de defensa antiaèria.
- 1 grup (base aèria) amb una esquadra de caces i un esquadra d'ensinistrament.
- 1 grup (base aèria) amb un esquadra d'helicòpters de transport.
- 1 ala de transport aeri.

Consta en total de 8 avions d'entrenament o d'atac lleuger, 8 caces, 12 helicòpters entre transport mitjà, lleuger, reconeixement i atac, i rescat, 5 avions de transport.

Finlàndia (*puolustusvoimat/försvarsmakten*)

El servei militar és obligatori. Pertany a la UE però no a l'OTAN. Consta de les 3 components habituals A més d'una "Guàrdia Fronterera", que inclou funcions de guardacostes. Basa la seva doctrina de defensa en la dissuasió que representa comptar amb més de 300.000 reservistes (el 6,7% de la població).

Component terrestre:

De l'estat major en depenen 4 divisions territorials, a més d'un regiment de forces especials amb un batalló de forces especials i un batalló d'helicòpters. Aquestes 4 divisions no són homogènies sinó que difereixen notablement pel que fa la dimensió i tipus d'unitats que les integren.

- Divisió oest:
 - Brigada blindada amb batallons d'infanteria mecanitzada (armes combinades), d'artilleria, de defensa antiaèria i de logística.
 - Brigada d'infanteria amb batallons d'infanteria mecanitzada, de transmissions i d'enginyeria.
 - Brigada d'artilleria, amb 2 batallons.
- Divisió sud: 1 regiment d'infanteria.
- Divisió est:
 - Brigada d'infanteria mecanitzada amb batallons d'infanteria mecanitzada, d'artilleria, de defensa antiaèria, d'enginyeria, de transmissions i de logística.
 - Brigada d'infanteria, amb un batalló d'infanteria.

- Escola d'oficials de la reserva.

- Divisió nord:
 - Brigada d'infanteria amb batallons d'infanteria, d'artilleria, d'enginyeria, de senyals i de logística.
 - Brigada d'infanteria amb 2 batallons d'infanteria.
 - Regiment de defensa antiaèria amb un batalló de defensa antiaèria.

Cal esmentar que tots els helicòpters (28) i UAV (*Unmanned Air Vehicles*: aeronaus no tripulades) (11) de la força aèria foren transferits a l'exèrcit.

Component aèria:

Consta de 4 esquadrans de combat amb un total de 27 avions d'entrenament, 67 avions d'entrenament o d'atac lleuger, 63 caces, 3 AWACS (*Airborne Warning And Control System*: sistema d'alerta i control aerotransportat) i 10 avions de transport.

Component naval:

- 8 vaixells d'atac ràpid
- 2 vaixells patrullers/antisubmarins
- 6 vaixells minadors
- 1 vaixell de contramesures
- 10 vaixells pescamines

A més de nombroses embarcacions auxiliars de diferent tonatge, entre les quals cal destacar 3 vaixells de protecció ambiental.

“Guàrdia Fronterera”:

És una organització militar, subordinada en temps de pau al Ministeri d'Interior. Té com a missió el control de les fronteres i aigües territorials; control de passaports i control duaner; operacions de cerca i rescat (principalment marítimes i en zones remotes); col·laborar amb altres serveis d'emergències en cas, per exemple, d'incendis forestals; investigació criminal relacionada amb la seguretat fronterera i ensinistrar als reclutes per a les tasques en temps de guerra, les quals inclouen patrulles de reconeixement i tàctiques de guerrilla i sabotatge per operar en cas d'invasió.

Compta amb 81 patrulleres litorals, 6 patrulleres oceàniques, 7 hovercrafts, 12 helicòpters i 2 avions de reconeixement marítim.

Irlanda (*Defence Forces / Óglaigh na hÉireann*)

El servei militar no és obligatori. Pertany a la UE però no a l'OTAN. Consta de les 3 components habituals (terrestre, aèria i naval) i d'una força de reserva formada per components terrestre i naval. Per raó de la seva situació geogràfica favorable, Irlanda s'ha mantingut neutral en els grans conflictes armats del s. XX. Nogensmenys les seves forces de defensa tenen una llarga història de participació en operacions de manteniment de la pau de les Nacions Unides, acollint la *United Nations Training School Ireland* (Escola d'Entrenament de les Nacions Unides).

Component terrestre:

Formada per nou cossos (infanteria, artilleria, cavalleria, enginyeria, ordenança, mèdic, transport, policia militar i serveis de comunicació i informació) repartits en dues brigades territorials (nord i sud) d'armes combinades amb unitats d'infanteria, artilleria, cavalleria, enginyeria, comunicacions i transports; i un centre d'ensinistrament de les forces de defensa (*Defence Forces Training Centre*). Així mateix hi ha diverses unitats que no depenen d'aquesta estructura:

- Operatives: l'*Army Ranger Wing* (forces especials), un esquadró de cavalleria i una companyia d'infanteria mecanitzada
- De suport: unitat d'aprovisionament i serveis, base logística i companyia de policia militar

Component aèria:

Formada per dues ales operatives i dues ales de suport amb funcions de cooperació amb les components terrestre i naval de les forces armades; vigilància marítima i protecció pesquera; cerca i rescat; suport aeri a la policia; transport de membres del govern; ambulància aèria (per a les comunitats insulars remotes) i transport d'òrgans per a trasplantaments.

Consta en total de 7 avions d'entrenament, 6 avions de vigilància, 2 avions de patrulla marítima, 2 avions de transport de personalitats i 10 helicòpters entre transport mitjà, lleuger i rescat.

Component naval:

- 5 patrulleres oceàniques
- 1 patrullera oceànica porta-helicòpters
- 2 patrulleres litorals

Forces de reserva:

Formada íntegrament per voluntaris a temps parcial. Consta d'una component terrestre amb 3 brigades cadascuna amb 3 batallons d'infanteria, 1 d'artilleria, 1 de cavalleria, 1 d'enginyeria, 1 de senyals, 1 de policia militar i 1 logístic, format per 1 companyia mèdica i 1 de transport, i 1 regiment de defensa antiaèria; i d'una

component naval, que complementa el personal regular en missions de patrulla de les aigües territorials o en visites a ultramar.

Israel (*Tsevà ha-Haganà le-Yisrael* o "*Tsahal*")

El servei militar hi és obligatori. No és membre de la OTAN. Té una estructura militar, en comparació a estats de la seva dimensió, tant gran que no la descriurem sinó molt per sobre, recalcant-ne alguns dels trets més característics.

Consta de les 3 components habituals amb una clara separació, de manera que totes les aeronaus pertanyen a la component aèria i tots els vaixells a la naval però es posa un gran èmfasi en la col·laboració i interoperativitat entre les tres components. Així mateix, de manera anàloga a d'altres estats, disposa d'un cos policial militaritzat de tipus gendarmeria, la Policia Fronterera.

Un tret únic és el reclutament universal tant d'homes com de dones i l'enquadrament de dones en unitats de combat i d'infanteria.

Així, tota la ciutadania als 18 anys és cridada a files, tret dels àrabs no drusos, malgrat que els àrabs musulmans ciutadans d'Israel poden servir voluntàriament. Així mateix, els jueus ortodoxos poden evitar servir al·legant que segueixen estudis religiosos en una *Yeshiva*, o casant-se. A banda, hi ha una sèries d'exclusions mèdiques i psíquiques, malgrat que, si ho desitgen, les persones amb discapacitat poden servir en llocs adaptats a temps parcial.

Una altra peculiaritat és l'elevat nombre de reservistes actius. En principi, tothom que ha fet el servei militar resta com a reservista que pot ser mobilitzat en cas de necessitat. Malgrat això, hi ha un important nombre de ciutadans que, després del servei militar obligatori, resten com a reservistes a temps parcial, els quals segueixen entrenant-se regularment i poden ser mobilitzats amb una certa immediatesa.

Un factor molt important, a més d'aquesta completa interrelació entre les forces de defensa i la resta de la societat, és que les necessitats de l'estat en matèria de seguretat i defensa són motor d'innovació industrial, que permet a Israel ser tecnològicament capdavanter i un gran exportador, no tan sols de material bèl·lic sinó de les seves aplicacions a la indústria civil.

No repassarem aquí la llista de naus i aeronaus de què disposa ni l'organització de les forces terrestres perquè ens mancaria espai i no aportaria res rellevant a aquesta comparativa.

Noruega (*Forsvaret*)

El servei militar hi és obligatori. Pertany a l'OTAN però no a la UE. Consta de 5 branques, a més de les habituals components terrestre, aèria i naval, té una "guàrdia nacional" (*Heimevernet*) i una "força cibernètica" (*Cyberforsvaret*). Les forces de defensa estan subordinades al Ministeri de Defensa, comandades per un cap de la defensa assistit per un estat major. A més de les 5 branques esmentades, directament subordinades al cap de l'estat major hi ha les Forces Especials; un Quarter General Conjunt, el qual té el control operacional total de totes les forces armades; i una Organització Logística de Defensa de Noruega, responsable de l'enginyeria, adquisicions, inversions, subministrament, tecnologia d'informació i comunicacions, així com del manteniment, reparació i emmagatzematge de material.

Component terrestre:

Consta d'una brigada d'infanteria mecanitzada,, que és la principal força de combat de l'exèrcit noruec, amb batallons de tancs, d'armes combinades, d'infanteria mecanitzada, d'artilleria, d'enginyeria, de comunicacions, de logística, mèdic i de policia militar. Consta a més de l'escola d'armes de l'exèrcit, una unitat de dimensió brigada, de la qual depenen administrativament unitats com les forces especials (la dimensió de les quals és secreta), la Guàrdia Reial, l'Acadèmia Militar, i diverses unitats logístiques i de suport.

Component aèria:

S'organitza en 10 Ales Aèries, les quals es divideixen en 2 centres de control, 9 esquadrans de vol i 2 unitats antiaèries.

Consta en total de 16 avions d'entrenament, 6 avions de vigilància marítima, 2 avions de guerra electrònica, 4 avions de transport, 57 caces, 1 avió de transport de personalitats i 34 helicòpters entre transport i rescat.

Component naval:

- 5 fragates pesades
- 6 submarins
- 14 patrulleres
- 4 dragamines
- 4 caçamines
- 1 detector de mines
- 4 vaixells de suport
- 2 naus de formació

Inclou també la Guàrdia Costanera, amb 9 patrulleres oceàniques i 5 litorals.

Suïssa

El servei militar hi és obligatori. No pertany a la UE ni a l'OTAN. Les forces armades són alhora forces regulars i milícia, amb només un 5% del personal militar sent professional a temps complet. La doctrina militar suïssa es basa en la neutralitat, de manera que no participa en conflictes armats fora de les seves fronteres, malgrat que sí que col·labora a bastament en operacions internacionals de manteniment de la pau, i en la capacitat d'alçar un "poble en armes" capaç de resistir en cas d'invasió. Als 19 anys tots els homes són cridats a files (podent-se presentar voluntaris a partir dels 18 anys tant homes com dones) dels quals uns 2/3 són seleccionats com a aptes pel servei. Posteriorment segueixen un ensinistrament de 18 a 21 setmanes de duració. Fins als 34 anys (i de vegades fins als 50) són considerats reclutes i segueixen ensinistrant-se regularment. El sistema suís de milícia estableix que els soldats guarden tot l'equipament, incloses les armes personals (i fins el 2007, les municions) a casa, per tal de permetre una mobilització immediata de les forces. Cal assenyalar que en el total de les forces armades suïsses les dones representen un 1% del personal mentre que entre els militars de carrera són un 25%. Així mateix, el plurilingüisme de la Confederació es concreta en el fet que els reclutes són instruïts en la seva llengua nativa (tret dels parlants de romanx que ho son en alemany) i que l'idioma de treball de cada unitat és la del Cantó a la qual pertany i, per tant, la dels soldats que en formen part.

Component terrestre:

2 brigades blindades amb 3 batallons de tancs o 2 batallons de tancs i 1 batalló d'infanteria mecanitzada, 1 batalló de reconeixement, 1 batalló d'infanteria, 1 batalló d'artilleria i 1 batalló d'enginyeria cadascuna.

2 brigades d'infanteria amb 1 batalló de reconeixement, 4 batallons d'infanteria i 1 batalló d'artilleria cadascuna.

2 brigades d'infanteria de muntanya amb 5 batallons d'infanteria de muntanya i 1 batalló d'artilleria cadascuna.

2 brigades de reservistes amb un total d'11 o 12 batallons, entre reconeixement, tancs, infanteria, infanteria de muntanya, infanteria mecanitzada i artilleria, cadascuna.

Component aèria:

Tradicionalment s'ha basat també en reservistes a temps parcial, inclosos els pilots, i a una extensa flota d'aeronaus sovint obsoletes, malgrat que d'ençà de finals del s. XX s'ha orientat a una reducció de la seva dimensió i a una major professionalització. El fet que la petita extensió del país fa que un modern avió de combat pugui creuar en pocs minuts el seu espai aeri, que és incapaç de ser operativa les 24 hores del dia, 7 dies a la setmana, de manera que seria incapaç de respondre amb efectivitat a una incursió i el fet que la doctrina suïssa de neutralitat fa que no s'utilitzi en accions ofensives a l'estranger fan dubtar de la validesa de la seva missió tradicional de garantir la superioritat aèria.

Consta en total de 87 caces, 47 avions d'entrenament, 3 avions de transport de personalitats, 2 avions cartogràfics, 15 transports lleugers, 1 avió experimental, 24 *drones* i 60 *drones* per a l'ensinistrament antiaeri, així com de 26 helicòpters de transport mitjà, 18 helicòpters polivalents i 2 helicòpters de transport de personalitats.

Component naval:

Suïssa manca d'accés a mar obert però manté una flota de 80 patrulleres fluvials militars als nombrosos llacs del país.

ANC – Sectorial Defensa